

Zkouška EBU

R. STANĚK – Slezská nemocnice, Opava

Publikováno v Referátovém výběru z urologie, 18, 1996, č.2, s. 164 – 165

Informace o mezinárodní zkoušce European Board Examination in Urology

EBU (European Board of Urology), jako součást UEMS (European Union of Medical Specialists) pořádá každoročně mezinárodní zkoušku pro zájemce z celé Evropské unie. Letos poprvé se otevřela možnost i pro zájemce ze střední a východní Evropy. Zkouška byla rozdělena do dvou částí: písemná pro negraduované a graduované lékaře, a ústní pro graduované lékaře. Po úspěšném absolvování obou částí má absolvent užívat titul "Fellow of the European Board of Urology".

Písemná část se konala ve stanovený den v několika centrech Evropy, (převážně hlavních městech zemí Evropské unie). Přihláška ke zkoušce se zasílá půl roku předem, současně je nutno deponovat na konto EBU- Education Committee finanční částku – "zápisného", pro letošek byla hodnota této částky pro písemnou zkoušku 660 NLG (300 ECU), pro ústní zkoušku 550 NLG (2500 ECU). Poté je žádost posouzena výběrovou a organizační komisí. V případě schválení přihlášky zájemce obdrží identifikační číslo, pod kterým se odehrává další komunikace: zasílání okruhů, upřesnění místa, času konání zkoušky, zaslání výsledků atd.

Zkoušku je možno vykonat v několika jazycích (9 evropských, v nichž čeština nefiguruje). Dále pak je možné libovolně si zvolit místo konání, v rámci nabízených alternativ. Před zkouškou, asi ve 3-4měsíčním předstihu, dostává každý zájemce požadovaný okruh znalostí, formulovaných do orgánových a patofyziologických jednotek rozdělených do tří skupin:

1. základní znalosti, bez podrobností v terapii a diagnostice, obvykle není nutno znát přesné embryologické a fyziologické vztahy,
2. znalosti v rozsahu embryologie, fyziologie, patofyziologie, anatomie, patologie, dokonalá znalost diagnostiky a terapie,
3. znalosti ad B) rozšířené o informace za posledních 5 let publikované ve světových časopisech.

Samotná písemná zkouška sestávala ze 150 otázek s časovým limitem 150 minut. Otázky byly formulovány formou testu s výběrem jedné správné, respektive nejsprávnější odpovědi. Větší část otázek byla teoretického charakteru, významná část byla prakticky zaměřená – tyto otázky byly dosti často formulovány do formy, kterou bych nazval “minicases” – popis klinického stavu, diagnostického postupu a návaznosti na terapeutický, na určitém stupni byl postup zastaven a otázka zněla, jak bychom pokračovali dále.

Musím se zmínit i o zpětné vazbě. Na konci zkoušky byl soubor otázek, majících za úkol zhodnotit absolventův pohled na organizaci, průběh zkoušky, charakter, srozumitelnost a rozvrstvení otázek.

V rámci zhodnocení odesílá EBU – Education Committee mimo “známky”, také rozbor úspěšnosti v jednotlivých oborových oddílech.